

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 94/2021

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXXXXX

DNE: 18. května 2021

Vážená paní
XXXXXXXXXXXXXX

Vážená paní magistro,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

Zdejší soud eviduje v období od 1.1.2010 do 31.4.2021 celkem 3 rozhodnutí, kde byla podána obžaloba pro trestný čin znásilnění dle § 185 trestního zákoníku, a které skončilo zproštěním obžaloby.

V jednom případě byla podána obžaloba pro trestný čin znásilnění dle § 185 trestního zákoníku a řízení skončilo uznáním viny dle § 175 trestního zákoníku.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová v. r.
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Matouše, Ph.D., MBA a přísedících JUDr. Františka Kotalíka a Mgr. et Mgr. Davida Ondřejkoviče v hlavním líčení konaném dne 23. dubna 2021 v Praze

takto:

Obžalovaný

[jméno] [jméno],

[datum narození] v [obec], vedoucí skladu, bytem [PSČ] [adresa], s adresou pro doručování [ulice a číslo], [PSČ] [obec],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťuje obžaloby Okresního státního zastupitelství Praha - východ ze dne 9. 11. 2020, sp. zn. ZT 151/2020, že:

v přesně nezjištěné době dne [datum] v [obec], okr. [okres], [ulice a číslo], v místě bydliště poškozené, bývalé přítelkyně, [jméno] [příjmení], narozené [datum], kam jej pozvala v rámci dořešení otázky splátky půjčky, ji nejprve chytil za ramena, poválil na postel a když se snažila zvednout, tak ji rukou tlačil do ramene zpět na postel a když mu poškozená řekla, aby ji nechal, tak ji chytil rukou za obě zápěstí a ruce jí držel nad hlavou, svlékl ji kraťasy od pyžama, začal jí vsouvat prsty pravé ruky do vagíny, přičemž prováděl kopulační pohyby, poté na ni nalehl a přes její protesty a snahu ho rukama odstrčit, se mu podařilo svými nobama roztáhnout její nohy od sebe a proniknout svým penisem do její pochvy, přičemž k vyvrcholení u něj nedošlo, neboť mu zazvonil telefon, on svého jednání zanechal, zvedl telefon, poškozená toho využila, oblékla se a odběhla do obývacího pokoje,

v čemž bylo spatřováno spáchání

zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa], odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině a trestu, neboť obžalovaný (i za osoby oprávněné) a státní zástupkyně se vzdali práva na odvolání a nikdo z nich netrval na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Co se týče výroku o náhradě škody, soud odkázal poškozenou s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. řádu, neboť podle uvedené právní úpravy, „(j) estliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních (...)“.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Odvolání nemůže podat ten, kdo se práva na odvolání vzdal. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku o trestu nebo o náhradě škody, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 23. dubna 2021

Mgr. Michal Matouš Ph.D., MBA
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. et Mgr. Lenky Haštabové, Ph.D., a přísedících Blanky Kubalové a Zdeňky Myslivečkové v hlavním líčení konaném v Praze dne 29. 10. 2020

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaný [celé jméno obžalovaného], narozen [datum] v [jméno], státní příslušník [anonymizována dvě slova], zaměstnán nyní IT technik, trvale bytem [adresa poškozené a obžalovaného],

zprošťuje obžaloby Okresního státního zastupitelství [okres], sp. zn. Zt 392 2019, pro skutek spočívající v tom, že

v době od 09:00 hodin do 09:30 hodin dne 17. 10. 2019 v [obec], okres [okres], v ulici [ulice a číslo], v prostorách rodinného domu - společného bydliště, měl nutit násilím manželku [celé jméno poškozené], narozenou [datum], k pohlavnímu styku, kdy jí měl zastoupit cestu z pokoje, chytit za vlasy, na donutit jí pokleknout a vyžadovat ní orální sex, což se mu pro odpor poškozené nemělo podařit, a tak jí měl chytit za pravou ruku, otočit směrem k posteli, na kterou jí měl vhodit, tak že zůstala ležet na břiše, sundat z ní legíny a spodní kalhotky, a snažit se do ní zezadu vniknout, čemuž se poškozená měla ubránit, tím, že měla držet silou nohy u sebe, proto jí měl přetočit na záda, snažit se jí roztáhnout nohy od sebe, kdy ani to se mu nemělo podařit, tak si měl plivnout do rukou, sliny jí roztírat po obličejí, častovat jí přitom hrubými výrazy, a pak se nad ní sám měl snažit uspokojovat rukou a druhou rukou jí měl vsouvat tři prsty do přirození, pohybovat jimi uvnitř, vynucovat si, aby se přitom na něj dívala, pak jí měl přikrýt hlavu polštářem, vyčítat jí, že rozvrátila rodinu a když přes vše nedošlo k jeho vyvrcholení, tak z místnosti odešel,

čímž měl dle podané obžaloby spáchat zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Projednávanou věcí se soud zabývá již podruhé poté, co byl jeho rozsudek ze dne 29. 6. 2020 č. j. 38 T 51/2020-208 Krajským soudem v Praze usnesením ze dne 17. 9. 2020 č. j. 9 To 230/2020-256 zrušen a věc mu byla vrácena k novému projednání, a to z toho důvodu, že doposud nebyl bez důvodných pochybností objasněn skutkový stav do té míry, aby bylo možné rozhodnout o vině obžalovaného zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Krajský soud zavázal soud ve smyslu § 264 odst. 1 trestního řádu k provedení výslechu svědka [jméno] [příjmení] a k přehrání záznamu na tísňovou linku (oboje za účelem objasnění okolností setkání svědka s poškozenou [celé jméno poškozené]), jakož i k provedení případných dalších důkazů, které by mohly přispět k objasnění věci.
2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se necítí vinen. Pokud jde o skutek, pro který je stíhán, je to vykonstruované ze strany bývalé manželky. Předmětného dne se obžalovaný vrátil domů po půl deváté, v kuchyni si dělal snídani. Poškozená přišla kolem deváté hodiny za ním, měla tričko a kalhotky a naznačovala, že by se chtěla milovat. Řekl, že přijde po snídani. Šel za ní do jejího pokoje. Poškozená ležela na posteli, měla na sobě tričko, on měl tričko a kraťasy, svlékl se a šel za ní do postele. Vzájemně se vzrušovali. Poškozená ho hladila na přirození, on ji hladil na jejím přirození, líbal na krku a tváři. Po 5-6 minutách řekl, že se mu se to nelíbí, že ví o jejím dalším milenci, ona se ho snažila urazit, řekla, že je impotentní. Odešel z pokoje a poškozená někam vyběhla, potom mu nebrala telefon. Odpoledne byl pryč s dětma a následně volali z [anonymizováno] a řekli mu, co se stalo. Oznámení ze strany bývalé manželky si vysvětluje tím, že měli osobní jednání ohledně výživného na děti a manželka s tím nebyla spokojená, chtěla víc. Pokud jde o mobil, tak ho neodcizil. Manželka si k sobě nastěhovala milence po 10 dnech od obvinění. Ohledně vzájemných vztahů obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že obžalovaný od roku 2016 pracuje doma, protože manželka se nestarala o děti; byla buď na telefonu, nebo tabletu. V roce 2016 jí za rozbitý telefon koupil náhradní. V lednu 2019 podal obžalovaný návrh na rozvod, od února 2020 jsou rozvedeni. Je upravena střídavá péče ohledně dětí a dosud není rozhodnuto ve sporu ohledně společného jmění manželů. V současné době žije obžalovaný na adrese trvalého bydliště, manželka neplatila hypotéku, on bydlel v podnájmu. Děti bydlí s ním. V domě žije bývalá manželka i matka obžalovaného. Intimní život vedli i v rozvodovém řízení asi tak třikrát týdně. Před 17. 10. spolu byli možná ten týden předtím. Sex s manželkou mu nechyběl. Ložnice měli vždy oddělené. O posledním milenci se dozvěděl víkend před tím posledním stykem, nebo možná v tom týdnu před ním. Předposlední styk si nepamatuje. Nedospěl k vyvrcholení, když byla situace stejná, o milenci věděl, žádný jiný styk potom už nebyl. Sám sebe obžalovaný popsal, že vždycky ustoupí, snaží se najít smírné řešení. Má však spory se sousedy ohledně pozemku, třikrát mu dali na zahradu jed a nakonec mu zapálili voliéra s papoušky.
3. Znalci MUDr. Petr Kubej a Ph.D. Jiří Klose, Ph.D. stvrdili závěry podaného znaleckého posudku. U poškozené se úroveň intelektových dispozic pohybuje v pásmu mírného nadprůměru, nebyly prokázány znaky organického poškození konativních funkcí, které by mohly mít na vnímání a jednání posuzované. Posuzovaná je osobnostní psychologicky standardně strukturovanou s lehčí akcentací s tendencemi sociálních postojů v závislosti. Emocionálně je se zvýšenou sensitivitou, situačně zvýšeně prožívající, se sníženým prahem pro spuštění neurotické reakce anxiózně depresivního charakteru v zátěžových podmínkách, neproказuje znaky sexuální patologie, nebyly u ní prokázány žádné psychické abnormality, které by jí predisponovaly k záměrnému chorobnému zkreslování či blokování informací, nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Nejistili u ní žádnou duševní chorobu a po vyšetřované události se u posuzované nerozvinula závažná duševní porucha. Nejistili skrytou motivaci k lživé výpovědi, vyloučili, že by došlo k posttraumatické stresové poruše. Poškozená má tendenci se v nějakých projevech depresivně, v době vyšetření psychopatologické příznaky tohoto charakteru neměla. Brala antidepressivum zolofit. Pokud jde o videonahrávky a fotografie, tak byly adresovány osobě, ke které měla pozitivní erotický vztah, nebylo zjištěno, že by vzhledem k četnosti a intenzitě

nahrávek šlo o projev duševní poruchy, jejich vznik lze vysvětlit z pozic normální psychologie. V rámci posudku měli k dispozici výpis zdravotní dokumentace i zprávu [anonymizováno] [jméno] [příjmení] z 15. 3. 2018, když byla vyšetřena v centru krizové intervence. V anamnéze uvedla obtíže v partnerském a profesním životě, strach z ostrých předmětů, akutní úzkosti, v minulosti léčena antidepresivy pro depresivní stavy. Závěr lékaře byl F41 smíšená úzkost a depresivní porucha, byl nasazen zolof a rivotril, doporučena systematická psychoterapie. Jedná se o běžnou, častou a neomezuující medikaci, která se používá při smíšených úzkostných a depresivních poruchách. Pokud měla pacientka nějaké pocity vnitřního chvění po nasazení medikace, je to možné.

4. Svědkyně [celé jméno poškozené] vypověděla, že už před 17. 10. 2019 byly vztahy vyhrocené, s obžalovaným nekomunikovali. Den předtím vznikl konflikt kvůli klíčům, které zapomněla v brance. To k ní vletěl do pokoje, hodil po ní klíče z branky, nadával a plival na ní. Potom už nekomunikovali. Následující den poté, co odvezl děti, tak za ní přišel do pokoje a začal komunikovat v bojovné náladě, jak to bude s dětmi a majetkem. Chtěl odpovědi a nechtěl odejít, stál ve vchodu dveří. Chtěla odejít, zastoupil jí dveře, nechtěl jí pustit a začal křičet a nadávat. Chytil ji, tahal za vlasy, dal jí facku a řekl, že jsou ještě stále manželé, takže by měla plnit manželské povinnosti a začal si vynucovat orální sex. Svědkyně se snažila odporovat. Při pokusu, že by se zvedla a odešla, jí zastupoval cestu, držel jí a nadával a zatáhl ji za ruku nebo vlasy a hodil na manželskou postel a pokračoval v konání. Otočil ji, pokrčil jí nohy, které se snažila nechat u sebe, on se snažil jí nohy roztáhnout, aby do ní mohl vniknout. Dával jí prsty do pusy, do přirození a snažil se o styk. Byla pasivní, měla strach. Obžalovaný se choval jak smyslu zbavených a přikládal jí polštář na hlavu, bála se o sebe. To plivání nebylo časté, nebylo to součástí sexuálních styků, byla z toho šokovaná. Chtěl jí ponížít. Obžalovaný byl slabě vzrušený. Dívala se na druhou stranu a tiskla nohy a brečela. Obžalovaný klečel na posteli nad ní. Držel jí, přikládal jí polštář na pusy, a když se zavrtěla, tak se snažil jí nohy přidržet nebo roztáhnout. Ruce měla volné. Obžalovaný se sám snažil uspokojit. Měla dlouhé legíny, byla oblečená na doma. Obžalovaný měl na sobě domácí oblečení – kraťasy a triko. Během toho jí na posteli svlékl, sám si napůl stáhl kraťasy. Obžalovaný přestal proto, že ho nevzrušila. Potom stál vedle nočního stolku, sebral jí telefon a řekl, že za nic nestojí, že je neschopná a odešel. Svědkyně následně vstala, hledala něco na sebe, vyběhla z pokoje a běžela na ulici. Stopy po násilí na těle neměla. Obžalovaný přešel do kuchyně, tak jí viděl a pokřikoval na ni, že zapomněla boty a hodil jí je přes plot. Měla jen kalhoty a triko. Na ulici nikdo nebyl, u vedlejšího domu na stavbě viděla muže, kterého požádala, aby volal na policii, řekla mu, co se stalo. Potom čekala na příjezd policie, ale měli výjezd, tak ho požádali, aby ji odvezl do [jméno] [příjmení]. Předtím říjnem 2019 obžalovaný uvedl, že se při styku nedokázal vzrušit, z důvodu, že ona má milence. O milenci mu neřekla. Obžalovaný zřejmě uklidil postel, protože když vyběhla, tak byla rozházená, polštáře byly po zemi, a když přišla s policií, tak byla postel ustlaná. Polštáře byly naskládáné, což ona neudělala. V minulosti se jí jednou pokusil obžalovaný znásilnit, když se narodil prostřední syn a bylo mu 7-8 měsíců. Utekla nebo jela na Moravu k rodičům, a když se dohodli, že se vrátí kvůli dětem, tak ten večer, když se do nového domu vrátili, tak se jí pokusil znásilnit. Nikde to nehlásila. Do října 2019 s obžalovaným nějakou dobu intimně žili. Po podání žádosti o rozvod byly vztahy špatné a do jara spolu komunikovali jen kvůli dětem, i když bydleli v jednom domě. Začali se bavit, vždy mu řekla, že jejich vztah nespraví. Byla téměř bez příjmů, takto byla jakási dohoda. Přičilo se jí, aby fungovali jako manželé. Když se mu podvolila, tak on byl schopný obětovat své finance. Obžalovaný zřejmě uklidil postel, protože když vyběhla, tak byla rozházená, polštáře byly po zemi, a když přišla s policií, tak byla postel ustlaná. Polštáře byly naskládáné, což ona neudělala. Během manželství neměli nikdy společný účet, žádné peníze jí nedával, musela se o ně doprošovat. Měla zakázáno na cokoli doma sahat. Potom to začalo nějak krachovat, obžalovaný měl představu, že jsou manželé a budou takto fungovat, snažil se jí přesvědčit, že se rozvedou a budou spolu žít kvůli dětem. Ukončili to a od léta spolu nic neměli. Obžalovaný jí vozil do práce do Lidlu, v autě dělal žárlivé scény, že má milence, nadával jí. Pokud spolu něco měli, tak vždycky

- řekla, udělej si svých pět minutek, nebyla aktivní. Žádost o rozvod nepodávala, nebyla na tom psychicky dobře, neměla finance, obžalovaný byl živitel rodiny. Podal žádost o rozvod, když zjistil, že je mu nevěrná. Po události v říjnu 2019 v domě měla asi na 10 dnů přítele, chtěla mít někoho u sebe. V současné době si s obžalovaným si píše SMS ohledně dětí, ústní komunikace nefunguje. Zatím bydlí v jednom domě. Obžalovaný si pozval svoji matku. Svědkyně má pokoj pro sebe. U soudu se řeší návrh na SJM, obžalovaný podal stížnost na přestupkovou komisi, že se mu v době vykázání nestarala o jeho zvířata, kdy uhynuli 4 holubi, podal na ni návrh na exekuci, vyhrožuje jí, že jí nahlásí na OSPOD. U
5. Stav těla poškozené byl zjištěn z lékařské zprávy (na čl. 18 spisu) a z protokolu o prohlídce těla s příloženými fotografiemi (na čl. 19-22 spisu), přičemž na těle poškozené nebyly žádné patrné známky zranění, zevní genitál byl bez patrných traumat či stop po penetraci.
6. Z protokolu o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací (na čl. 23-32 spisu) soud zjistil, že v pokoji byly nalezeny u komody vlevo dámské legíny modré barvy. Pokoj je neudržovaný, po zemi a na komodách bylo oblečení, krabice a tašky. Postel ustlaná. Byly provedeny stěry z obličejů, z nehtů pravé a levé ruky poškozené. V koupelně uvnitř prádelního koše byla nalezena věcná stopa-kalhotky.
7. Z odborného vyjádření z oboru biologie (na čl. 33-36 spisu) soud zjistil, že na tampónu (stěr z obličejů poškozené) byla zjištěna přítomnost enzymu, který se vyskytuje ve slinách. V rozkroku spodních dámských kalhotek byla zjištěna slabá pozitivní reakce na přítomnost kyselých fosfatáz. Mikroskopicky nebyla přítomnost spermií prokázána. Na legínách ani ve vnitřním stěru z genitálu poškozené nebyla přítomnost spermatu ani kyselých fosfatáz zjištěna.
8. Z protokolu o zadržení soud zjistil, že obžalovaný byl zadržen 17. 10. 2019 v 20:35 hodin.
9. Z usnesení Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 13 Nc 8/2019 ze dne 22. 10. 2019 soud zjistil, že obžalovanému byla uložena povinnost zdržet se vstupu do obydlí a do bezprostředního okolí ve vzdálenosti 50 m od obydlí. Z usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 32 Co 326/2019 ze dne 19. 11. 2019 soud zjistil, že byl zamítnut návrh na vydání předběžného opatření. Z usnesení Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 13 Nc 105/2019 ze dne 13. 1. 2020 soud zjistil, že návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí byl zastaven.
10. Z vyhodnocení erotických aktivit poškozené (na čl. 100-105 spisu) soud zjistil, že se jednalo o selfies od 23. 3. 2016 do 7. 2. 2019, když je zaznamenáno množství fotografií, dále se jedná o video soubory, které zachycují sexuální aktivity poškozené autoerotického charakteru. Tyto zaslala svému tehdejšímu příteli.
11. Z úředních záznamů z šetření v ulici (na čl. 106-110 spisu) soud zjistil, že sousedé jsou nespokojeni s nepořádkem na jejich pozemku, množstvím štěkajících psů a pachem z chované drůbeže.
12. Z pořízené fotografie SMS komunikace (na čl. 145 spisu) ze dne 7. 10. 2019 soud zjistil, jaké SMS zasílal obžalovaný poškozené.
13. Ze spisu Okresního soudu Praha východ sp. zn. 30 P 382/2018 soud zjistil, že návrh na úpravu poměrů k nezletilým dětem podával obžalovaný dne 22. 11. 2018, první jednání proběhlo 23. 1. 2019, další 6. 3. 2019 a následně dne 9. 10. 2019. Z rozsudku ze dne 9. 10. 2019 soud zjistil, že byla schválena dohoda rodičů ohledně střídaté péče a o vyšší výživné, které činí na tři děti 6 500 Kč a je splatné k rukám matky do každého 20. dne v měsíci. Usneseními Krajského soudu v Praze sp. zn. 101 Co 37/2020 ze dne 3. 2. 2020 a sp. zn. 101 Co 38/2020 ze dne 3. 2. 2020 byla odvolání matky ohledně úpravy poměrů a výše znalečného odmítnuta. Otec se návrhem na vydání předběžného opatření ze dne 26. 6. 2020 domáhal toho, aby soud rozhodl, že se nezletilé děti svěřují do předběžné péče otce.

14. Z dopisu manželce milence (na čl. 67 spisu) a z SMS od milence (na čl. 69 spisu) soud nezjistil nic zásadního pro projednávanou věc.
15. K osobě obžalovaného bylo z opisu rejstříku trestů zjištěno, že obžalovaný nebyl soudně trestán.
16. Soud dále v souladu s rozhodnutím krajského soudu doplnil dokazování o výsledcích svědka [jméno] [příjmení], z něhož zjistil, že předmětného dne svědek začíšťoval vchodové dveře u známého, jehož dům se nachází ve stejné ulici jako dům obžalovaného a poškozené, ale o dva domy dále směrem z kopce (cca o 100 m). Z domu obžalovaného a poškozené není vidět na zmíněný dům, výhledu brání křoví. Toho dne přiběhla k vrátkům zmíněného domu poškozená a křičela na svědka přes plot, zda by ji neodvezl na policii, že jí její manžel chtěl znásilnit, zmlátil jí a vzal jí telefon. Svědek volal na policii, kde mu nejprve řekli, že přijedou, následně mu volala policie zpět, zda by s ohledem na absenci policejní hlídky nemohl poškozenou přivést na Obvodní oddělení [obec]. Po 15 minutách strávených na policejní stanici bylo svědkovi řečeno, že může odejít. Poškozená byla oblečena spoře, respektive tak, že to nevypadalo, že by se někam chystala, měla tričko a obuty snad jen pantofle. Byla spíše neupravená, měla pocuchaný domácí účes. Svědek vyloučil, že by si na poškozené všiml viditelného zranění. Během jízdy na policii poškozená brečela, byla otřesená, nechtěla mluvit, i když se jí svědek vyptával, zopakovala pouze to, že jí chtěl manžel znásilnit, zmlátil jí a vzal jí telefon. Svědek dále vyloučil, že by viděl obžalovaného před domem či dívat se z okna domu nebo že by si všiml, že by po poškozené něco házel. Všiml si pouze auta modré barvy, které stálo před domem, a to i po jeho návratu z policejní stanice.
17. Ze záznamu z volání na tísňovou linku (CD na čl. 149 spisu) byl zjištěn průběh ohlášení údajného napadení poškozené obžalovaným. Záznam je místy ztišen, není zřejmé, zda je zachycen celý jeho obsah. Ohlášení činí osoba, která se představila jako [příjmení], a sdělila, že pracovala naproti v baráku včetně jeho adresy. Osoba dále popsala situaci, tedy že za ním přišla paní jménem [jméno] [příjmení] a tvrdila, že jí manžel napadl, viditelná zranění však neměla. Celý rozhovor proběhl s klidem bez známek rozrušení či naléhavosti v hlase ohlašovatele.
18. Po doplněném dokazování, kdy měl soud za to, že již provedl veškeré reálně dosažitelné důkazy mající význam pro rozhodnutí ve věci, a po jejich vyhodnocení jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl soud k závěru, že výpověď svědka [příjmení] a záznam z volání na tísňovou linku nepotvrdily verzi poškozené v té části, ve které popisovala setkání se svědkem. Poškozená měla po incidentu popsaném ve výrokové části rozsudku přiběhnout za svědkem bez bot, pouze v triku a kalhotách, a měla jej požádat o přivolání policie. Svědek [příjmení] však vyloučil, že by poškozená opravdu přiběhla bosa, byť si nebyl zcela jist, do jaké obuvi byla obuta; podle něj se mělo jednat pravděpodobně o pantofle. Dále svědek uvedl, že mu poškozená jednak hned při prvním jejich kontaktu sdělila, že se jí manžel snažil znásilnit, zmlátil jí a vzal jí telefon, a toto sdělení mu zopakovala ještě jednou v autě cestou na policejní stanici, nicméně při své výpovědi poškozená tuto část zcela pominula. Poškozená dále vypověděla, že obžalovaný na ní měl řvát a přes plot jí hodit boty. Svědek [příjmení] však vyloučil i to, že by něco takového zaznamenal (byť přiznal, že se věnoval své práci a poškozené si všiml až v okamžiku, kdy přiběhla k vrátkům), a dále uvedl, že před domem obžalovaného a poškozené zpozoroval pouze zaparkované auto.
19. Pokud krajský soud poukázal na nedostatečné vypořádání se soudem s absencí jakýchkoliv zranění na těle poškozené, k tomu soud uvádí, že pro naplnění znaku násilí (nebo pohružky násilí nebo pohružky jiné těžké újmy) ovšem není nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor, jelikož postačí, že pachatelé musela být zjevná nevole poškozené osoby s jeho jednáním. V obdobných případech nebývá vyžadováno, aby se poškozená osoba agresivně fyzicky bránila, volala o pomoc apod., postačí, že dávala svůj nesouhlas zcela zjevně najevo, například verbálně či fyzicky (srov. s rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2017 sp. zn. 3 Tdo 1498/2017). V projednávané věci sama poškozená vypověděla, že byla pasivní, jelikož měla strach, svůj

nesouhlas dávala najevo tím, že se buď snažila odejít z pokoje, nebo že silou svírala nohy u sebe, aby do ní obžalovaný nemohl vniknout, ruce přitom měla volné. Ostatně samotný skutek, pro který je obžalovaný stíhán, nepopisuje násilí v takové míře, že by na těle poškozené nutně muselo zanechat známky zranění, otlaky, šrámy apod., což je zcela v souladu s lékařskou zprávou a protokolem o prohlídce těla poškozené. Ani skutečnost, že intimní styky mezi obžalovaným a poškozenou probíhaly i v době rozvodového řízení, jakož i v době, kdy obžalovaný měl vědět o mileneckém vztahu poškozené, sama o sobě ještě nevyklučuje, že předmětný den, který je popsán ve výrokové části rozsudku, poškozená opravdu o pohlavní styk s obžalovaným nestála a projevovala nevoli. Uváděla-li poškozená následně svědku [příjmení], že jí měl obžalovaný zmlátit, může být takové jednání přičítáno rozrušení poškozené a snaze o (případně i nevědomé) drammatizování celé situace tak, aby na svědka působila reálně, vážně a její žádost o pomoc byla vyslyšena.

20. Na druhou stranu pokud by soud připustil verzi obžalovaného, musel by hledat motivaci poškozené k tomu, aby jej nepravdivě obvinila. Z provedeného dokazování vyplývá, že vztahy mezi poškozenou a obžalovaným jsou dlouhodobě nepříznivé, přičemž jejich neshody souvisejí s jejich rozvodovým řízením a s řízením ohledně péče o nezletilé děti. Navzdory tomu, že tato řízení jsou již pravomocně skončena, probíhá v současné době navazující řízení o vypořádání společného jmění manželů. Obvinění považuje obžalovaný jako způsob, kterým se ho poškozená snaží dostat ze společného domu, zpeněžit ho a současně jej připravit o možnost starat se o děti. Právě obžalovaný tvrdil, že je to právě on, který platí hypoteční splátky na dům a který je platil i v době, kdy v domě bydlela pouze poškozená s dětmi a on sám bydlel v podnájmu. Poškozená naproti tomu připustila, že z důvodu finanční podpory ze strany obžalovaného v době, kdy byla bez příjmů, byla ochotna se obžalovanému podvolit a intimně s ním žít.

21. Jak již soud uvedl v odůvodnění svého v pořadí prvního rozsudku v projednávané věci, u případů znásilnění není téměř nikdy přítomna jiná osoba než oběť a pachatel, přičemž jejich verze si vždy v podstatných částech navzájem odporují. Při prvním rozhodování vyšel soud výlučně z výpovědi poškozené, o jejíž věrohodnost neměl důvod pochybovat, podpořené dalšími provedenými důkazy. Pokud však soud po doplněném dokazování výpovědi svědka [příjmení] dospěl k závěru, že jeho výpověď vyvrátila alespoň částečně popis verze poškozené ohledně průběhu incidentu ze dne 17.10.2019, vyvstaly další pochybnosti o zbylé (stěžejní) části předmětného incidentu. Tedy za situace, kdy skutkový děj popsáný ve výrokové části rozsudku nebyl ani po doplněném dokazování zcela objasněn, vedly soud důvodné pochybnosti o jeho průběhu ke zproštění obžalovaného obžaloby postupem podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu Praha-východ O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Praha 29. října 2020

JUDr. et Mgr. Lenka Haštabová PhD.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha – východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lamplotovou v hlavním líčení konaném dne 7. srpna 2015

takto:

obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], okres [okres], toho času v Psychiatrické nemocnici v [obec],

je vinen, že

1)

v době kolem 05:50 hodin dne 7.2.2015 na [anonymizováno] náměstí v [anonymizováno] nad [příjmení], okres [okres], přistoupil k tam přítomné poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], kterou oslovil a poté ji v úmyslu vynutit si tělesný kontakt s ní ze zadu uchopil za vlasy a pod krkem, což doprovázel slovními urážkami, sáhnutím na její ňadra a výzvou, aby nekřičela, a po takovém držení poškozené trvajícím přibližně jednu minutu ji pustil a z místa utekl,

2)

v době kolem 06:15 hodin dne 7.2.2015 v [ulice] ulici v [anonymizováno] nad [příjmení], okres [okres], v blízkosti tamního železničního nádraží přistoupil k poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], a za bezprostřední přítomnosti další osoby k ní ze zadu přistoupil, zacpal jí rukou ústa a nos a úmyslně jí povalil na zem a silou tlačil, přičemž současně na jejím těle seděl rozkročmo a slovně jí vulgárně vyzýval k tomu, aby byla zticha, a po takovém jednání trvajícím zhruba několik vteřin z místa utekl,

3)

v době kolem 06:30 hodin dne 7.2.2015 v [anonymizováno] ulici v [anonymizováno] nad [příjmení], okres [okres], přistoupil k poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], a v úmyslu vynutit si tělesný kontakt k poškozené zezadu přistoupil, povalil jí na břicho na zem, držel ji za ústa, seděl na zádech poškozené, současně jí sáhl přes oděv do rozkroku a slovně jí vyzýval, aby byla zticha a po takovém jednání trvajícím zhruba jednu minutu z místa utekl

tedy

ad 1) ,2), 3)

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,
jednak jiného násilím nutil, aby něco stpěl,

čímž spáchal

ad 1) ,2), 3)

jednak přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,
jednak přečin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1; § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 20 (dvaceti) měsíců.

Podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické ústavní formou.

Dle ustanovení § 129 odst. 2 trestního řádu soud vyhotovil zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se po jeho vyhlášení jak státní zástupce, tak obžalovaný vzdali práva odvolání, prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva vzdal.

Praha 7. srpna 2015

JUDr. Eva Lamplotová
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha - východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28.6.2013 v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Wažika a přísedících Ing. Marie Žilíkové a Jany Cibulkové,

takto:

obžalovaný

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], bez zaměstnání, trvale bytem [adresa], toho času ve vazbě ve vazební věznici v Praze 6 - [část obce],

se podle § 226 písm. a) tr. řádu zprošťuje obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že v průběhu pozdních večerních hodin dne 6.4. a časných ranních hodin dne [datum] v domě [adresa] v [anonymizováno] ulici v [obec], okres [okres], uchopil za krk poškozenou [jméno] [příjmení], [datum narození], tiskl jí hrdlo a s využitím jeho fyzické převahy ji povalil na postel, kovovými pouty jí sepnul ruce za zády a eliminoval tak její předpokládaný odpor vůči jeho dalšímu konání, při němž jí obnažil dolní polovinu těla, zavedl si penis do kontaktu s vagínou poškozené a pokoušel se o jeho vsunutí dovnitř, což se mu nepodařilo, poté ji olizoval v rozkroku, následně jí zavedl do pochvy vibrátor a manipuloval s ním způsobem napodobujícím koitus, dále jí tisknul hrdlo a opakovaně ji udeřil do obličeje, což doprovázel slovně vyjádřeným požadavkem, aby přijala jeho penis do úst, poté ji zmíněnými pouty připevnil k radiátoru topení v koupelně domu, kolem krku jí uvázal šálu, kterou utahoval a poškozenou tím škrtil, přitom ji vyzýval k vyjádření o jejím současném vztahu s jiným mužem a poté v době, kdy byla poškozená již vyčerpaná, jí uvolnil ruku z pout a s vědomím jeho převahy získané projeveným násilím jí uložil, aby si lehla na podlahu a vykonal s ní soulož, čímž měl spáchat jednak zločin vydírání dle § 175 odst. 1, 2, písm. c) trestního zákoníku, jednak zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, 2, písm. a), c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Dle ustanovení § 129 odst. 2 trestního řádu soud vyhotovil zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť se po jeho vyhlášení státní zástupce vzdal práva odvolání, a společně s obžalovaným, kterému nenáleželo právo podat opravný prostředek, prohlásil, že netrvají na vyhotovení odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva vzdal.

Praha 28. června 2013

JUDr. Jiří Wažík
předseda senátu